

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
V kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-120-06

Druk nr 965

Warszawa, 7 września 2006 r.

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o ratyfikacji Umowy między Rzeczą-
pospolitą Polską a Republiką Czeską o
współpracy w zwalczaniu przestęp-
czości, ochronie porządku publicznego
oraz o współpracy na terenach
przygranicznych, podpisanej w
Warszawie dnia 21 czerwca 2006 r.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Spraw Zagranicznych oraz Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji.

(-) Jarosław Kaczyński

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 21 czerwca 2006 r. została podpisana w Warszawie Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeską o współpracy w zwalczaniu przestępczości, ochronie porządku publicznego oraz o współpracy na terenach przygranicznych, w następującym brzmieniu:

Po zaznajomieniu się z powyższą Umową, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

PREZES RADY MINISTRÓW

U S T A W A

z dnia

o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeską o współpracy w zwalczaniu przestępczości, ochronie porządku publicznego oraz o współpracy na terenach przygranicznych, podpisanej w Warszawie dnia 21 czerwca 2006 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeską o współpracy w zwalczaniu przestępczości, ochronie porządku publicznego oraz o współpracy na terenach przygranicznych, podpisanej w Warszawie dnia 21 czerwca 2006 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Podpisana w Warszawie w dniu 21 czerwca 2006 r. Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeską o współpracy w zwalczaniu przestępczości, ochronie porządku publicznego oraz o współpracy na terenach przygranicznych ma na celu uregulowanie szeroko pojmowanej współpracy właściwych polskich organów państwowych i ich czeskich partnerów mającej na celu zwalczanie przestępczości, a w szczególności przestępczości o charakterze międzynarodowym i przestępczości zorganizowanej. Umowa kładzie szczególny nacisk również na zapobieganie i zwalczanie przestępczości granicznej. Jedną z przyczyn podjęcia negocjacji w sprawie zawarcia umowy było przekonanie leżące po obydwu Stronach, zgodnie z którym wspomniana współpraca może przynieść wymierne efekty jedynie na skutek działania właściwych organów obydwu Państw w sformalizowanych układach dwustronnych i wielostronnych.

Wynegocjowana umowa o współpracy w zwalczaniu przestępczości, ochronie porządku publicznego oraz o współpracy na terenach przygranicznych będzie pierwszą tego rodzaju umową zawartą z Republiką Czeską i trzecią zawartą przez Rzeczpospolitą Polską. W dniu 23 marca 2004 r. została podpisana w Warszawie Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką o współpracy w zwalczaniu przestępczości oraz o współdziałaniu na terenach przygranicznych, która nie weszła jeszcze w życie. W dniu 14 marca 2006 r. w Wilnie została podpisana Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Litewskiej o współpracy w zwalczaniu przestępczości zorganizowanej i innych przestępstw oraz współdziałaniu na terenach przygranicznych, która również nie weszła jeszcze w życie. Wspomniane umowy negocjowane były niemalże równolegle w oparciu o zbliżone założenia i projekty przygotowane przez Stronę polską. Jednakże w efekcie końcowym, umowy te różnią się nieco zakresem i sposobem regulacji, na co zasadniczy wpływ miały przepisy prawa wewnętrznego obydwu państw. Podobne założenia znalazły odzwierciedlenie w obowiązujących już w stosunkach dwustronnych

z Republiką Federalną Niemiec dwóch umowach obejmujących swoimi zakresami współpracę w zakresie zwalczania przestępczości i współpracę policji i straży granicznych na terenach przygranicznych. Są to: obowiązująca od dnia 26 czerwca 2003 r. Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Federalnej Niemiec o współpracy policji i straży granicznych na terenach przygranicznych, sporządzona w Berlinie dnia 18 lutego 2002 r. (Dz. U. z 2005 r. Nr 223, poz. 1915) oraz obowiązująca od dnia 18 września 2004 r. Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Federalnej Niemiec o współpracy w zakresie zwalczania przestępczości zorganizowanej oraz szczególnie niebezpiecznych przestępstw, sporządzona we Wrocławiu dnia 18 czerwca 2002 r. (Dz. U. z 2005 r. Nr 248, poz. 2486).

Strona polska jest zainteresowana wejściem w życie przedmiotowej umowy, ponieważ umożliwi ona skuteczniejsze zwalczanie krajowej i międzynarodowej przestępczości, w szczególności przestępczości o charakterze zorganizowanym i przestępczości granicznej na terenach przygranicznych obydwu państw. Zawarcie umowy wydaje się niezbędne również ze względu na bezpośrednie sąsiedztwo Republiki Czeskiej.

Wybór rangi umowy państwowej został podyktowany chęcią obydwu Stron nadania jej postanowieniom szczególnej rangi odzwierciedlającej poziom wzajemnych stosunków. Ponadto, Strona czeska, optując za nadaniem umowie rangi umowy państwowej, powoływała się na jej prawo wewnętrzne i przepisy dotyczące zawierania umów międzynarodowych.

Zakres przedmiotowy umowy dotyczy kwestii wchodzących do ustawowych kompetencji organów państwowych wymienionych w art. 3 ust. 1, a mianowicie po Stronie polskiej: ministra właściwego do spraw wewnętrznych, ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, ministra właściwego do spraw finansów publicznych, Generalnego Inspektora Informacji Finansowej, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Komendanta Głównego Policji i Komendanta Głównego Straży Granicznej, jak również organów wymienionych w art. 7 ust. 1, to jest po Stronie polskiej: komendantów wojewódzkich Policji w Katowicach, w Opolu i we Wrocławiu, komendantów Łużyckiego Oddziału

Straży Granicznej w Lubaniu, Sudeckiego Oddziału Straży Granicznej w Kłodzku i Śląskiego Oddziału Straży Granicznej w Raciborzu oraz dyrektorów Izb Celnych w Katowicach i we Wrocławiu.

W tym miejscu należy zwrócić uwagę na fakt, że po Stronie polskiej organami właściwymi do współpracy na podstawie umowy są organy sprawowane jednoosobowo, zaś po Stronie czeskiej – organy instytucjonalne (kolegialne) odpowiadające, w rozumieniu polskiego porządku prawnego, urzędom (patrz art. 3 ust. 1 i art. 7 ust. 1). Dlatego też w tekście umowy zastosowano sformułowanie „funkcjonariusze organów lub podlegli organom” w tych miejscach, w których konieczne jest wskazanie na organy, o których mowa w art. 3 ust. 1, albo wskazanie na organy, o których mowa w art. 7 ust. 1. Jeżeli zaś mowa jest o funkcjonariuszach bez rozróżniania lub wskazywania na konkretne organy, w tekście umowy zastosowano sformułowanie „funkcjonariusze Umawiających się Stron”.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 umowy Umawiające się Strony będą współpracować zgodnie z przepisami ich prawa wewnętrznego w zapobieganiu i wykrywaniu przestępstw, w szczególności przestępczości zorganizowanej, w wykrywaniu sprawców przestępstw, a także przy ochronie porządku publicznego i granicy państwowej. Szczegółowy zakres przedmiotowy umowy został wskazany w art. 2, zgodnie z którym współpraca na jej podstawie będzie realizowana w szczególności przez zwalczanie, na przykład: przestępstw przeciwko życiu, zdrowiu i wolności, przestępstw narkotykowych, terroryzmu i jego finansowania, nielegalnej produkcji, posiadania, przywozu, wywozu, przewozu w tranzycie i nielegalnego obrotu bronią, amunicją, materiałami wybuchowymi, promieniotwórczymi i jądrowymi, substancjami chemicznymi, biologicznymi i bakteriologicznymi, towarami i technologiami o znaczeniu strategicznym oraz techniką wojskową, przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu, legalizowania dochodów pochodzących z przestępstwa i korupcji, podrabiania lub przerabiania pieniędzy, znaków i papierów wartościowych, bezgotówkowych środków płatniczych lub wprowadzania ich do obiegu, handlu ludźmi, organami i tkankami ludzkimi, wykorzystania seksualnego dzieci i pornografii dziecięcej, przestępstw przeciwko mieniu, naruszeń porządku publicznego.

Organy, o których mowa w art. 3 ust. 1, będą mogły zawierać porozumienia wykonawcze do umowy i, po wzajemnym porozumieniu, wymieniać oficerów łącznikowych (art. 3 ust. 3 i 4).

Art. 4 umowy wskazuje na podstawowe formy realizacji współpracy, o której mowa w art. 1 ust. 1. Zgodnie z nim na podstawie umowy organy właściwe Umawiających się Stron będą w szczególności, na przykład: wzajemnie przekazywać informacje dotyczące konkretnych przestępstw, w szczególności ich sprawców i uczestników, informacje o naruszeniu konkretnych przepisów prawnych oraz o działaniach podjętych w celu zapobiegania przestępstwom i wyniku tych działań, wzajemnie przekazywać informacje o planowanych zamachach terrorystycznych, o ugrupowaniach terrorystycznych, których członkowie planują, popełniają lub już popełnili przestępstwa na terytoriach Umawiających się Stron, współpracować przy podejmowaniu działań mających na celu zapewnienie ochrony świadków oraz wymieniać wzajemnie informacje i doświadczenia w tej dziedzinie, koordynować działania związane z ochroną porządku publicznego, zapobieganiem i wykrywaniem przestępstw oraz ich sprawców, w tym także tworzyć wspólne grupy robocze, wysyłać konsultantów i organizować spotkania robocze w związku z konkretnymi przypadkami działalności przestępczej, koordynować działania związane z ochroną granicy państwowej, włącznie z regularną wymianą informacji o ruchach migracyjnych.

Postanowienia art. 5 regulują formę wniosku o pomoc i sposób jego rozpatrzenia.

Rozdział II (art. 6-13) dotyczy współpracy na terenach przygranicznych. Dla celów umowy, terenami przygranicznymi są: w Rzeczypospolitej Polskiej – obszary należące do właściwości miejscowej organów, o których mowa w art. 7 ust. 1, oraz w Republice Czeskiej – obwody sądów okręgowych w Ostrawie, w Hradcu Kralove i w Usti nad Łabą (art. 6). Treść postanowienia art. 6 została podyktowana tym, że w prawie wewnętrznym Republiki Czeskiej nie została określona właściwość miejscowa organów, o których mowa w art. 7 ust. 1 w części dotyczącej właściwych organów czeskich. Z tego względu Strona czeska zaproponowała przyjętą w tekście umowy redakcję artykułu.

W rozdziale II uregulowano następujące instytucje: podstawowe formy współpracy (art. 9), wspólne patrole (art. 8), wspólne placówki (art. 10), pościg transgraniczny (art. 11), wsparcie w razie pilnej potrzeby (art. 12) oraz współpracę w zakresie bezpieczeństwa transportu kolejowego (art. 13).

Podstawowe formy współpracy na terenach przygranicznych obejmują między innymi (art. 9): koordynowanie akcji poszukiwawczych prowadzonych na terenach przygranicznych, sporządzanie wspólnych planów interwencji dla terenów przygranicznych, wcześniejsze informowanie o przewidywanych ważnych zdarzeniach, akcjach i interwencjach na terenach przygranicznych, wspólne narady operacyjne, współdziałanie przy realizacji zadań z użyciem statków powietrznych, a także podejmowanie innych skoordynowanych działań.

Na podstawie art. 8 ust. 1 umowy organy, o których mowa w art. 7 ust. 1, mogą tworzyć wspólne patrole działające w pasie 25 kilometrów od wspólnej granicy państwowej pod dowództwem funkcjonariuszy Umawiającej się Strony, na terytorium której patrole wykonują zadania. Funkcjonariusze jednej Umawiającej się Strony wykonujący zadania we wspólnym patrolu na terytorium drugiej Umawiającej się Strony mają bardzo ograniczone uprawnienia, gdyż są oni uprawnieni tylko do ustalania tożsamości osób i jedynie w szczególnych przypadkach do ujęcia takich osób, które niezwłocznie muszą przekazać funkcjonariuszom Umawiającej się Strony, na terytorium której doszło do ujęcia.

Na terytoriach Umawiających się Stron, w pobliżu granicy państwowej, mogą być – w myśl art. 10 umowy – tworzone stałe lub czasowe wspólne placówki, których obsadę stanowić będą funkcjonariusze organów lub podlegli organom, o których mowa w art. 7 ust. 1, a w razie potrzeby również funkcjonariusze organów lub podlegli organom, o których mowa w art. 3 ust. 1. Funkcjonariusze wspólnych placówek będą wymieniać, analizować i przekazywać informacje o sprawach dotyczących terenów przygranicznych, jak również w innych formach uczestniczyć w koordynacji współpracy podejmowanej na podstawie umowy. Funkcjonariusze ci będą podlegać wyłącznie rozkazom i poleceniom służbowym oraz władzy dyscyplinarnej swoich przełożonych. Będą mogli przeprowadzać również wspólne interwencje, jednakże wyłącznie po wcześniejszych uzgodnieniach organów, o których mowa w art. 7 ust. 1.

Postanowienia art. 11 umowy stanowią pewną nowość w stosunkach traktatowych Rzeczypospolitej Polskiej z innymi państwami w zakresie umów dwustronnych o współpracy w zwalczaniu przestępczości. Wynegocjowana umowa jest drugą tego typu, w której znalazły się postanowienia regulujące kwestie tak zwanego pościgu transgranicznego. Zgodnie jednak z art. 25 ust. 2 umowy art. 11 wejdzie w życie dopiero w dniu zniesienia kontroli granicznej na granicy państwowej między Umawiającymi się Stronami. Jest to uzasadnione, gdyż na granicy państwowej Rzeczypospolitej Polskiej wspólnej z Republiką Federalną Niemiec i innymi państwami, które w przyszłości staną się członkami Grupy Państw Schengen, nie została zniesiona kontrola graniczna. Zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. Nr 128, poz. 1175, z późn. zm.) cudzoziemiec – w tym także funkcjonariusz służb policyjnych – może przekroczyć granicę państwową oraz przebywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli posiada ważny dokument podróży oraz wizę, o ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej. Ponadto, wprowadzenie do krajowego porządku prawnego wyjątku umożliwiającego funkcjonariuszom służb policyjnych innego państwa wjazd i przebywanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez wymaganych dokumentów i bez poddania się kontroli granicznej jest nieuzasadnione.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 funkcjonariusze organów właściwych, którzy na terytorium swojego państwa prowadzą pościg za podejrzanym lub osobą podejrzaną o popełnienie umyślnego czynu karalnego zagrożonego według przepisów prawa wewnętrznego obu Umawiających się Stron karą pozbawienia wolności o maksymalnym wymiarze co najmniej jednego roku lub karą surowszą lub osobą, która zbiegła z aresztu, zakładu karnego, zakładu poprawczego albo zakładu psychiatrycznego, w którym była umieszczona na podstawie orzeczenia sądu, mają prawo kontynuowania pościgu na terytorium drugiej Umawiającej się Strony bez uprzedniej zgody, jeżeli ze względu na pilny charakter sprawy właściwe organy tej Umawiającej się Strony nie mogły zostać wcześniej poinformowane lub nie mogą niezwłocznie przejąć pościgu. W dalszej części artykułu, w sposób szczegółowy zostały uregulowane kwestie kontynuowania pościgu transgranicznego oraz uprawnień samych funkcjonariuszy. Funkcjonariusze kontynuujący pościg są zobowiązani do

spełniania następujących warunków: mają obowiązek stosowania się do postanowień umowy, przepisów prawa wewnętrznego i poleceń właściwych organów Umawiającej się Strony, na terytorium której działają, mają obowiązek posiadania legitymacji służbowych i okazywania ich na każde wezwanie funkcjonariuszy właściwych organów Umawiającej się Strony, na terytorium której pościg jest kontynuowany, muszą być łatwi do zidentyfikowania, to znaczy nosić mundur i używać oznakowanego pojazdu. Funkcjonariusze kontynuujący pościg nie mają wstępu do mieszkań i miejsc ogólnie niedostępnych. Nie mają prawa zatrzymania, a w przypadku ujęcia osoby ściganej muszą przekazać ją niezwłocznie funkcjonariuszom Umawiającej się Strony, na terytorium której kontynuowano pościg. W każdym przypadku na żądanie właściwych organów Umawiającej się Strony, na terytorium której pościg jest kontynuowany, zostaje on przerwany.

Postanowienia art. 11 umowy odzwierciedlają co do zasady postanowienia art. 41 Konwencji wykonawczej do Układu z dnia 14 czerwca 1985 r. zawartego w Schengen pomiędzy rządami państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec i Republiki Francuskiej dotyczącego stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, sporządzonej w Schengen dnia 19 czerwca 1990 r. (Dz. U. UE-sp. 19-2-9). Art. 11 ust. 1 lit. a umowy mówi jednakże o podejrzanym lub podejrzanym o popełnienie umyślnego czynu karalnego, podczas gdy w art. 41 ust. 4 lit. a tiret drugie wymienionej konwencji wyszczególnione zostało nieumyślne spowodowanie śmierci. To ostatnie nie zostało uwzględnione w wynegocjowanej umowie z dwóch powodów. Po pierwsze, nie było intencją negocjujących Stron odnoszenie postanowień art. 11 umowy do przestępstw popełnionych nieumyślnie. Po drugie wydaje się, że z analizy innych wersji językowych wymienionej konwencji wynika, że art. 41 ust. 4 lit. a tiret drugie odnosi się raczej do zabójstwa, a nie do nieumyślnego spowodowania śmierci (podczas gdy art. 41 ust. 4 lit. a tiret pierwsze – raczej do kwalifikowanej postaci zabójstwa, a nie do zabójstwa). Ponadto, w art. 11 nie znalazło się wprost postanowienie stanowiące odpowiednik art. 41 ust. 5 lit. h wymienionej konwencji, jednakże w opinii negocjujących Stron postanowienie art. 11 ust. 10 umowy swoim zakresem obejmuje również dyspozycję wspomnianego postanowienia konwencji. Wskazane różnice

między wynegocjowaną umową a wymienioną konwencją nie powinny jednak wpłynąć na procedurę związania nią Rzeczypospolitej Polskiej.

Również art. 12 umowy reguluje kwestię wcześniej nie poddawaną uregulowaniom traktatowym w umowach dwustronnych w odniesieniu do współpracy służb policyjnych. Zgodnie z nim w razie pilnej potrzeby każda z Umawiających się Stron może w celu zapobieżenia zagrożeniu porządku publicznego lub ochrony granicy państwowej albo w celu zwalczania przestępczości podporządkować własnych funkcjonariuszy organów lub podległych organom, o których mowa w art. 7 ust. 1, organom drugiej Umawiającej się Strony, o których mowa w art. 7 ust. 1, aby wspierali ich podczas wykonywania ich zadań. W ust. 3 artykułu wyjaśnione zostało pojęcie pilnej potrzeby wsparcia przy zapobieganiu zagrożeniu porządku publicznego lub ochronie granicy państwowej. W ust. 2 wprowadzono bardzo istotne zastrzeżenie, zgodnie z którym wsparcie takie może zostać udzielone wyłącznie na podstawie porozumienia organów, o których mowa w art. 3 ust. 1.

Art. 13 umowy reguluje zagadnienie współpracy mającej na celu zapewnienie bezpieczeństwa transportu kolejowego. Zgodnie z ust. 1 artykułu funkcjonariusze Umawiających się Stron, którzy wykonują zadania związane z zapewnieniem bezpieczeństwa transportu kolejowego, są uprawnieni w pociągach na trasie między granicą państwową i najbliższą stacją kolejową na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, na której pociąg regularnie zatrzymuje się, podejmować niezbędne czynności dla zapewnienia porządku publicznego i bezpieczeństwa osób i mienia, zgodnie z przepisami prawa wewnętrznego Umawiającej się Strony, na terytorium której działają.

Kolejny rozdział („Rozdział III. Uwarunkowania prawne”) zawiera postanowienia dotyczące: sytuacji prawnej funkcjonariuszy Umawiających się Stron na terytorium drugiej Umawiającej się Strony (art. 14), ewentualnych roszczeń (art. 15), możliwości odmowy współpracy lub uzależnienia jej od spełnienia określonych warunków (art. 16), zapewnienia właściwej ochrony przekazywanym wzajemnie danym osobowym (art. 17), zapewnienia właściwej ochrony przekazywanym wzajemnie informacjom niejawnym (art. 18), kosztów (art. 20).

Ważnym dla sytuacji prawnej funkcjonariuszy Umawiających się Stron wykonujących zadania na terytorium drugiej Umawiającej się Strony jest postanowienie art. 14 ust. 1, zgodnie z którym funkcjonariusze ci w trakcie wykonywania zadań na podstawie umowy korzystają z takiej samej ochrony prawnej jak funkcjonariusze danej Umawiającej się Strony. Tym samym wobec funkcjonariuszy Republiki Czeskiej wykonujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zadania związane z wykonywaniem umowy znajdzie zastosowanie art. 115 § 13 pkt 7 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.), zgodnie z którym funkcjonariuszem publicznym jest, między innymi, funkcjonariusz organu powołanego do ochrony bezpieczeństwa publicznego. Ze względu na sformułowanie postanowienia umowy i fakt, że po ratyfikacji i ogłoszeniu w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej umowa ta będzie źródłem powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej, częścią krajowego porządku prawnego, będzie bezpośrednio stosowana i będzie miała pierwszeństwo przed ustawą interpretować należy, że funkcjonariusze czescy będą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zrównani w prawach i obowiązkach z funkcjonariuszami publicznymi (art. 115 § 13 pkt 7 Kodeksu karnego).

Oznacza to również, że do tych funkcjonariuszy znajdzie zastosowanie art. 105 § 2 Kodeksu karnego, zgodnie z którym przepisów art. 101-103 dotyczących przedawnienia nie stosuje się do umyślnego przestępstwa: zabójstwa, ciężkiego uszkodzenia ciała, ciężkiego uszczerbku na zdrowiu lub pozbawienia wolności łązonego ze szczególnym udręczeniem, popełnionego przez funkcjonariusza publicznego w związku z pełnieniem obowiązków służbowych. Do funkcjonariuszy tych znajdą zastosowanie również inne przepisy Kodeksu karnego penalizujące przestępstwa przeciwko funkcjonariuszom publicznym (art. 222 i 223, art. 224 § 2 i art. 226 § 1) oraz przepisy penalizujące przestępstwa funkcjonariuszy publicznych (art. 231 i 246, art. 247 § 3, art. 266 § 2).

W miejscu tym należy również zaznaczyć, że zgodnie z art. 111 § 3 Kodeksu karnego przepis, zgodnie z którym warunkiem odpowiedzialności za czyn popełniony za granicą jest uznanie takiego czynu za przestępstwo również przez ustawę obowiązującą w miejscu jego popełnienia (art. 111 § 1), nie ma zastosowania do polskiego funkcjonariusza publicznego, który, pełniąc służbę za

granicą, popełnił tam przestępstwo w związku z wykonywaniem swoich funkcji. Ponadto, zgodnie z art. 112 pkt 2 Kodeksu karnego niezależnie od przepisów obowiązujących w miejscu popełnienia czynu zabronionego, ustawę karną polską stosuje się do obywatela polskiego oraz cudzoziemca w razie popełnienia przez nich przestępstwa przeciwko polskim funkcjonariuszom publicznym.

Zgodnie z art. 14 ust. 2 funkcjonariusze Umawiających się Stron wykonujący zadania na terytorium drugiej Umawiającej się Strony na podstawie umowy są uprawnieni do noszenia munduru. Funkcjonariusze ci są uprawnieni do posiadania i użycia innych środków technicznych niezbędnych do wykonywania zadań oraz do użycia statków powietrznych, jednakże z zastrzeżeniem, że zostaną one użyte zgodnie z przepisami prawa wewnętrznego tej Umawiającej się Strony, na terytorium której wykonywane są te zadania. Mogą oni także posiadać broń służbową, której wolno im użyć jedynie w przypadkach obrony koniecznej, oraz środki przymusu bezpośredniego, których wolno im użyć na warunkach i w sposób określony przepisami prawa wewnętrznego Umawiającej się Strony, na terytorium której wykonywane są zadania.

Art. 14 ust. 2 lit. e i f stanowią także, że funkcjonariusze Umawiających się Stron wykonujący zadania na terytorium drugiej Umawiającej się Strony na podstawie umowy są uprawnieni do przekraczania granicy państwowej na podstawie legitymacji służbowej w przypadku wykonywania zadań zgodnie z art. 8, 11, 12 i 13 oraz do przekraczania granicy państwowej poza przejściami granicznymi w przypadku wykonywania zadań zgodnie z art. 8 umowy. Zastosowane rozwiązanie jest zgodne z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej, która stanowi w art. 91 ust. 1, że ratyfikowana umowa międzynarodowa po jej ogłoszeniu w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej stanowi część krajowego porządku prawnego i jest bezpośrednio stosowana, chyba że jej stosowanie jest uzależnione od wydania ustawy. Ponadto, zgodnie z art. 91 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej umowa międzynarodowa ratyfikowana, za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, ma pierwszeństwo przed ustawą, jeżeli ustawy tej nie da się pogodzić z umową. Wspomniane postanowienia art. 14 ust. 2 lit. e i f stanowią odstępstwo od zasad wskazanych w cytowanej już wyżej ustawie o cudzoziemcach, jednakże na mocy powołanych przepisów Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej

w omawianych sytuacjach znajdą zastosowanie postanowienia umowy, nie zaś przepisy ustawy.

Polskie prawo wewnętrzne nie reguluje zasad i warunków pobytu oraz wykonywania obowiązków służbowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez funkcjonariuszy służb porządku publicznego, służb finansowych i służb specjalnych innych państw na podobnej zasadzie jak czyni ustawa z dnia 23 września 1999 r. o zasadach pobytu wojsk obcych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz zasadach ich przemieszczania się przez to terytorium (Dz. U. Nr 93, poz. 1063, z późn. zm.). Zatem mają do nich zastosowanie przepisy prawa wewnętrznego oraz postanowienia właściwych umów międzynarodowych. W tym przypadku podstawą przyznania funkcjonariuszom czeskim na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej konkretnych uprawnień i obowiązków przewidzianych w umowie będzie ona sama. Sytuacja ta dotyczy w szczególności prawa noszenia mundurów służbowych, prawa posiadania przez nich na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej broni służbowej i użycia środków przymusu bezpośredniego. Po wejściu umowy w życie, mimo że znajdzie zastosowanie art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2004 r. Nr 52, poz. 525, z późn. zm.), który stanowi, że cudzoziemcy niewymienieni w art. 39 ust. 1 mogą posiadać broń i amunicję, jeżeli są one niezbędne, między innymi, do innych celów wynikających z porozumień międzynarodowych lub z zasady wzajemności, to funkcjonariusze ci nie będą obowiązani spełniać, na przykład, warunków przewidzianych w art. 41 ust. 1 tej ustawy.

Zgodnie z art. 15 umowy Umawiające się Strony rezygnują wzajemnie z wszelkich roszczeń odszkodowawczych z powodu utraty lub uszkodzenia mienia należącego do nich, jeżeli szkoda została wyrządzona przez funkcjonariusza drugiej Umawiającej się Strony w czasie wykonywania zadań związanych z realizacją umowy. Ponadto, Umawiające się Strony rezygnują wzajemnie z wszelkich roszczeń odszkodowawczych z powodu doznania uszczerbku na zdrowiu lub śmierci swojego funkcjonariusza, jeżeli szkoda powstała w czasie wykonywania zadań związanych z realizacją umowy. Zasady te nie mają zastosowania, jeżeli szkoda wyrządzona została z winy umyślnej lub wskutek rażącego niedbalstwa. Postanowienia art. 15 stanowią

odzwierciedlenie zasad dotyczących odszkodowań standardowo wprowadzanych przez Stronę polską do tego typu umów dwustronnych (Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Federalnej Niemiec o współpracy policji i straży granicznych na terenach przygranicznych, sporządzona w Berlinie dnia 18 lutego 2002 r., Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką o współpracy w zwalczaniu przestępczości oraz o współdziałaniu na terenach przygranicznych, sporządzona w Warszawie dnia 23 marca 2004 r., Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Litewskiej o współpracy w zwalczaniu przestępczości zorganizowanej i innych przestępstw oraz współdziałaniu na terenach przygranicznych, sporządzona w Wilnie dnia 14 marca 2006 r.).

Zgodnie z art. 16 umowy, jeżeli któraś z Umawiających się Stron uważa, że pozytywne rozpatrzenie wniosku o pomoc lub inna forma współpracy na podstawie umowy może zagrozić jej bezpieczeństwu lub innym ważnym interesom lub naruszyć jej porządek prawny, może odmówić całkowicie lub częściowo współpracy lub też może uzależnić ją od spełnienia określonych warunków.

Art. 20 określa zasady ponoszenia kosztów związanych z realizacją umowy. Po stronie Rzeczypospolitej Polskiej koszty według przyjętych zasad będą ponosić organy wymienione w art. 3 ust. 1 i w art. 7 ust. 1 umowy odpowiednio do zakresu swoich ustawowych kompetencji. W związku z tym nie przewiduje się dodatkowych obciążeń finansowych dla budżetu Państwa. Wejście w życie umowy nie spowoduje skutków finansowych dla podmiotów sektora finansów publicznych w postaci zmniejszenia ich dochodów lub zwiększenia ich wydatków ani dodatkowych skutków finansowych dla budżetu Państwa niż przewidziane w danej części budżetowej.

W rozdziale IV umowy zawarte zostały postanowienia końcowe dotyczące: rozstrzygnięcia sporów (art. 21), języków używanych w ramach współpracy (art. 22), ratyfikacji umowy, czasu jej obowiązywania i możliwości wypowiedzenia, jak również możliwości zawieszenia jej stosowania (art. 25). Zgodnie z art. 23 umowa nie będzie naruszać praw i obowiązków Umawiających się Stron wynikających z innych umów międzynarodowych.

Z dniem wejścia w życie umowy w stosunkach między Umawiającymi się Stronami utraci moc obowiązującą Umowa o współpracy między Ministerstwem Spraw Wewnętrznych Rzeczypospolitej Polskiej a Federalnym Ministerstwem Spraw Wewnętrznych Czeskiej i Słowackiej Republiki Federacyjnej, podpisana w Pradze dnia 5 września 1991 r. (art. 24).

Postanowienia umowy pozostają w zgodzie z prawem wewnętrznym Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności z przepisami ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 196, poz. 1631, z późn. zm.), jak również z ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.), której art. 47 umożliwia przekazywanie danych osobowych za granicę.

Postanowienia umowy są samowykonalne, tym samym wejście jej w życie nie spowoduje konieczności wprowadzenia zmian lub uzupełnień do polskiego ustawodawstwa wewnętrznego w zakresie uregulowanym umową.

Postanowienia umowy regulują kwestie związane z przebywaniem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej funkcjonariuszy służb porządku publicznego innego państwa, kwestie związane z zakresem i zasadami wykonywania przez nich obowiązków służbowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz kwestie odnoszące się do zadośćuczynienia ewentualnym roszczeniom odszkodowawczym, a tym samym dotyczą spraw uregulowanych w ustawie lub w których Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej wymaga ustawy oraz wolności, praw lub obowiązków obywatelskich określonych w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

W związku z powyższym, właściwym będzie związanie umową Rzeczypospolitej Polskiej w drodze ratyfikacji, za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, to jest w trybie art. 89 ust. 1 pkt 2 i 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU

Ewa Ośniecka - Tamecka

Min.EOT/2000 /2006/DP/mg

Warszawa, 28.08. 2006 r.

Pani Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej:

- projektu uchwały Rady Ministrów w sprawie przedłożenia Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeską o współpracy w zwalczaniu przestępczości, ochronie porządku publicznego oraz o współpracy na terenach przygranicznych, podpisanej w Warszawie dnia 21 czerwca 2006 r., do ratyfikacji;

- projektu ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeską o współpracy w zwalczaniu przestępczości, ochronie porządku publicznego oraz o współpracy na terenach przygranicznych, podpisanej w Warszawie dnia 21 czerwca 2006 r.,

wyrażona na podstawie art. 2, ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Panią Ewę Ośniecką - Tamecką, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej

Szanowna Pani Minister!

W związku z przedłożonymi projektami uchwały Rady Ministrów i ustawy (pisma nr RM-111-146-06 oraz RM-10-120-06), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Projektowane regulacje są zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Ludwik Dorn

Wiceprezes Rady Ministrów

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji

GABINET
SEKRETARZA RADY MINISTRÓW

2006-08-29

U M O W A

między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeską o współpracy w zwalczaniu przestępczości, ochronie porządku publicznego oraz o współpracy na terenach przygranicznych

Rzeczpospolita Polska i Republika Czeska, zwane dalej „Umawiającymi się Stronami”,

- dążąc do dalszego rozwoju wzajemnych stosunków w duchu przyjaźni i dobrosąsiedzkiej współpracy,

- zaniepokojone rozpowszechnianiem się przestępczości, a szczególnie przestępczości zorganizowanej, oraz w celu skuteczniejszego zwalczania przestępczości na terenach przygranicznych,

- mając na uwadze pogłębienie współpracy organów właściwych w zakresie zwalczania przestępczości,

- dążąc do stosowania optymalnych zasad, form i sposobów współpracy tych organów,

- kierując się zasadami równości, wzajemności i obustronnych korzyści,

- przestrzegając norm prawa międzynarodowego oraz przepisów prawa wewnętrznego Umawiających się Stron,

uzgodniły, co następuje:

Rozdział I

Postanowienia ogólne

Artykuł 1

1. Umawiające się Strony będą współpracować zgodnie z przepisami ich prawa wewnętrznego w zapobieganiu i wykrywaniu przestępstw, w szczególności przestępczości zorganizowanej, w wykrywaniu sprawców przestępstw, a także przy ochronie porządku publicznego i granicy państwowej.

2. Współpraca na podstawie niniejszej Umowy nie obejmuje udzielania pomocy prawnej w sprawach karnych.

Artykuł 2

Współpraca na podstawie niniejszej Umowy realizowana będzie w szczególności poprzez zwalczanie:

- a) przestępstw przeciwko życiu, zdrowiu i wolności,
- b) nielegalnej uprawy roślin służących do wytwarzania środków odurzających i substancji psychotropowych, nielegalnej produkcji, posiadania, przywozu, wywozu, przewozu w tranzycie i obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi i ich prekursorami,
- c) terroryzmu i jego finansowania,
- d) nielegalnej produkcji, posiadania, przywozu, wywozu, przewozu w tranzycie i nielegalnego obrotu bronią, amunicją, materiałami wybuchowymi, promieniotwórczymi i jądrowymi, substancjami chemicznymi, biologicznymi i bakteriologicznymi, towarami i technologiami o znaczeniu strategicznym oraz techniką wojskową,
- e) przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu, legalizowania dochodów pochodzących z przestępstwa, a także korupcji,
- f) podrabiania lub przerabiania pieniędzy, znaków i papierów wartościowych, bezgotówkowych środków płatniczych lub wprowadzania ich do obiegu,
- g) podrabiania lub przerabiania dokumentów urzędowych w celu użycia ich jako autentycznych,
- h) handlu ludźmi, organami i tkankami ludzkimi,
- i) wykorzystania seksualnego dzieci i pornografii dziecięcej,

- j) nielegalnej migracji i nielegalnego pobytu osób i ich organizowania,
- k) przestępstw przeciwko mieniu, w tym przestępstw związanych z pojazdami mechanicznymi,
- l) przestępstw, których przedmiotem są dzieła o wartości artystycznej, kulturalnej i historycznej,
- m) przestępstw zagrażających środowisku,
- n) przestępstw przeciwko własności intelektualnej,
- o) przestępczości komputerowej,
- p) naruszeń porządku publicznego.

Artykuł 3

1. Organami Umawiających się Stron właściwymi w zakresie współpracy na podstawie niniejszej Umowy są:

w Rzeczypospolitej Polskiej:

- a) minister właściwy do spraw wewnętrznych,
- b) minister właściwy do spraw instytucji finansowych,
- c) minister właściwy do spraw finansów publicznych,
- d) Generalny Inspektor Informacji Finansowej,
- e) Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
- f) Komendant Główny Policji,
- g) Komendant Główny Straży Granicznej;

w Republice Czeskiej:

- a) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych,
- b) Prezydium Policji Republiki Czeskiej,
- c) Ministerstwo Finansów – Generalna Dyrekcja Ceł.

2. Umawiające się Strony powiadamiają się wzajemnie o zmianach właściwości lub nazw organów, o których mowa w ustępie 1.

3. Organy, o których mowa w ustępie 1, mogą zawierać porozumienia wykonawcze do niniejszej Umowy.

4. Organy, o których mowa w ustępie 1, mogą, po wzajemnym porozumieniu, wymieniać oficerów łącznikowych w celu realizacji niniejszej Umowy.

Artykuł 4

1. Na podstawie niniejszej Umowy, właściwe organy Umawiających się Stron będą, w szczególności:

- a) wzajemnie przekazywać informacje dotyczące konkretnych przestępstw, w szczególności ich sprawców i uczestników, informacje o naruszeniu konkretnych przepisów prawnych oraz o działaniach podjętych w celu zapobiegania przestępstwom i wyniku tych działań,
- b) wzajemnie przekazywać informacje o planowanych zamachach terrorystycznych, o ugrupowaniach terrorystycznych, których członkowie planują, popełniają lub już popełnili przestępstwa na terytoriach Umawiających się Stron,
- c) współpracować przy poszukiwaniu osób i rzeczy, w tym przy podejmowaniu czynności związanych z identyfikacją osób lub zwłok osób nieznanymi,
- d) współpracować przy podejmowaniu działań mających na celu zapewnienie ochrony świadków, zgodnie z przepisami prawa wewnętrznego Umawiającej się Strony, na terytorium której zostaną podjęte działania oraz wymieniać wzajemnie informacje i doświadczenia w tej dziedzinie,
- e) koordynować działania związane z ochroną porządku publicznego, zapobieganiem i wykrywaniem przestępstw oraz ich sprawców, w tym także tworzyć wspólne grupy robocze, wysyłać konsultantów i organizować spotkania robocze w związku z konkretnymi przypadkami działalności przestępczej,
- f) koordynować działania związane z ochroną granicy państwowej, włącznie z regularną wymianą informacji o ruchach migracyjnych, ich zakresie, strukturze i możliwych celach,
- g) wymieniać informacje o wynikach badań kryminalistycznych i kryminologicznych, strukturach współpracujących organów, stosowanych metodach pracy operacyjnej i śledczej, a także o wykorzystywanych środkach,
- h) udzielać, na wniosek właściwych organów drugiej Umawiającej się Strony, informacji o przedmiotach służących do popełniania przestępstw lub pochodzących z działalności przestępczej, dostarczać wzory tych przedmiotów, a także próbki środków odurzających i substancji psychotropowych,
- i) współpracować przy zapewnieniu bezpośredniej łączności między właściwymi organami Umawiających się Stron oraz wymieniać i na bieżąco aktualizować

informacje niezbędne dla zapewnienia łączności, a także adresy poczty elektronicznej,

- j) udostępniać wzajemnie, w razie potrzeby, środki techniczne,
- k) opracowywać i realizować, w razie potrzeby, wspólne programy zapobiegania przestępczości,
- l) współpracować w zakresie pogłębiania wiedzy fachowej, w tym wzajemnie wysyłać specjalistów, a także wzajemnie zapoznawać się ze środkami i metodami zwalczania przestępczości oraz zapewniać udział obserwatorów na ćwiczeniach,
- m) wymieniać informacje o przepisach prawnych, a także ich zmianach, wymieniać materiały analityczne i koncepcyjne oraz literaturę fachową,
- n) wymieniać wzory dokumentów urzędowych,
- o) podejmować, na wniosek właściwego organu drugiej Umawiającej się Strony, inne działania niezbędne dla współpracy realizowanej na podstawie niniejszej Umowy.

2. Właściwe organy Umawiających się Stron będą się wzajemnie informować o swoich kompetencjach, w tym o właściwości miejscowej, oraz o szczegółowym zakresie działania właściwych komórek organizacyjnych.

Artykuł 5

1. Umawiające się Strony, w ramach współpracy na podstawie niniejszej Umowy, udzielają sobie, na wniosek, pomocy. Wniosek o pomoc sporządzany jest na piśmie i przekazywany z wykorzystaniem dostępnych środków technicznych. W pilnych przypadkach wniosek może być przekazany także ustnie, a następnie niezwłocznie potwierdzony na piśmie.

2. Wniosek o pomoc zostanie rozpatrzony bez zbędnej zwłoki. Jeżeli organ, do którego skierowano wniosek, okaże się niewłaściwy do jego rozpatrzenia, przekaze wniosek organowi, który jest właściwy do jego rozpatrzenia, i poinformuje o tym organ wnioskujący. Jeżeli wymaga tego rozpatrzenie wniosku, organ rozpatrujący może zwrócić się o uzupełniające informacje.

3. Właściwe organy Umawiających się Stron poinformują się wzajemnie o komórkach organizacyjnych, które będą właściwe do przekazywania i rozpatrywania wniosków o pomoc.

Rozdział II

Współpraca na terenach przygranicznych

Artykuł 6

Dla celów niniejszej Umowy, terenami przygranicznymi są:

- w Rzeczypospolitej Polskiej – obszary należące do właściwości miejscowej organów, o których mowa w artykule 7 ustęp 1;
- w Republice Czeskiej – obwody sądów okręgowych w Ostrawie, w Hradcu Kralove i w Usti nad Łabą.

Artykuł 7

1. Organami Umawiających się Stron właściwymi w zakresie współpracy na podstawie niniejszej Umowy na terenach przygranicznych, oprócz organów, o których mowa w artykule 3 ustęp 1, są także:

w Rzeczypospolitej Polskiej:

a) w odniesieniu do Policji:

- Komendant Wojewódzki Policji w Katowicach,
- Komendant Wojewódzki Policji w Opolu,
- Komendant Wojewódzki Policji we Wrocławiu;

b) w odniesieniu do Straży Granicznej:

- Komendant Łużyckiego Oddziału Straży Granicznej w Lubaniu,
- Komendant Sudeckiego Oddziału Straży Granicznej w Kłodzku,
- Komendant Śląskiego Oddziału Straży Granicznej w Raciborzu;

c) w odniesieniu do Służby Celnej:

- Dyrektor Izby Celnej w Katowicach,
- Dyrektor Izby Celnej we Wrocławiu;

w Republice Czeskiej:

a) w odniesieniu do Policji:

- Policja Republiki Czeskiej Komenda Okręgu Północnomorawskiego Ostrawa,
- Policja Republiki Czeskiej Komenda Okręgu Wschodnioczeskiego Hradec Kralove,
- Policja Republiki Czeskiej Komenda Okręgu Północnoczeskiego Usti nad Łabą,
- Policja Republiki Czeskiej Okręgowa Dyrekcja Służby Policji ds. Cudzoziemców i Policji Granicznej Ostrawa,

- Policja Republiki Czeskiej Okręgowa Dyrekcja Służby Policji ds. Cudzoziemców i Policji Granicznej Hradec Kralove,
- Policja Republiki Czeskiej Okręgowa Dyrekcja Służby Policji ds. Cudzoziemców i Policji Granicznej Usti nad Łabą;

b) w odniesieniu do organów celnych:

- Dyrekcja Ceł Ostrawa,
- Dyrekcja Ceł Ołomuniec,
- Dyrekcja Ceł Hradec Kralove,
- Dyrekcja Ceł Usti nad Łabą.

2. Organy, o których mowa w ustępie 1, mogą, w trybie artykułu 5, bezpośrednio przekazywać i rozpatrywać wnioski o pomoc. Nie narusza to możliwości przekazywania i rozpatrywania tego rodzaju wniosków za pośrednictwem organów, o których mowa w artykule 3 ustęp 1.

Artykuł 8

1. Organy, o których mowa w artykule 7 ustęp 1, mogą tworzyć wspólne patrole działające w pasie do 25 kilometrów od wspólnej granicy państwowej pod dowództwem funkcjonariusza Umawiającej się Strony, na terytorium której patrol wykonuje zadania.

2. Funkcjonariusze jednej Umawiającej się Strony wykonujący zadania we wspólnym patrolu na terytorium drugiej Umawiającej się Strony uprawnieni są do ustalania tożsamości osób. Jeżeli osoba odmawia okazania dokumentu umożliwiającego ustalenie jej tożsamości lub jeżeli zostanie stwierdzone, że osoba jest poszukiwana, funkcjonariusze ci uprawnieni są do ujęcia takiej osoby. Osobę ujętą przekazuje się niezwłocznie funkcjonariuszom Umawiającej się Strony, na terytorium której doszło do ujęcia.

Artykuł 9

Współpraca organów, o których mowa w artykule 7 ustęp 1, oprócz form współpracy wymienionych w artykule 4 ustęp 1 i w artykule 8, obejmuje:

- a) koordynowanie akcji poszukiwawczych prowadzonych na terenach przygranicznych,
- b) udzielanie informacji, konsultacji i pomocy technicznej na terytorium drugiej Umawiającej się Strony,

- c) przekazywanie informacji niezbędnych do oceny stanu bezpieczeństwa na terenach przygranicznych,
- d) sporządzanie wspólnych planów interwencji dla terenów przygranicznych,
- e) wcześniejsze informowanie o przewidywanych ważnych zdarzeniach, akcjach i interwencjach na terenach przygranicznych,
- f) przekazywanie informacji o transgranicznych przewozach niebezpiecznych przesyłek,
- g) wspólne narady operacyjne,
- h) współdziałanie przy wykonywaniu zadań z użyciem statków powietrznych,
- i) przekazywanie informacji i wymiana doświadczeń dotyczących płynności i bezpieczeństwa transgranicznego ruchu drogowego,
- j) podejmowanie innych skoordynowanych działań.

Artykuł 10

1. Na terytoriach Umawiających się Stron, w pobliżu granicy państwowej mogą być tworzone stałe lub czasowe wspólne placówki, których obsadę stanowić będą funkcjonariusze organów lub podlegli organom, o których mowa w artykule 7 ustęp 1, a w razie potrzeby także organom, o których mowa w artykule 3 ustęp 1, zwane dalej „wspólnymi placówkami”.

2. Funkcjonariusze wspólnych placówek będą wymieniać, analizować i przekazywać dalej informacje o sprawach dotyczących terenów przygranicznych, jak również w innych formach uczestniczyć w koordynacji współpracy na podstawie niniejszej Umowy. Nie narusza to kontaktów służbowych i wymiany informacji za pośrednictwem organów, o których mowa w artykule 3 ustęp 1.

3. Funkcjonariusze wspólnych placówek podlegają wyłącznie rozkazom i poleceniom służbowym oraz władzy dyscyplinarnej swoich przełożonych. Funkcjonariusze wspólnych placówek przeprowadzać będą wspólne interwencje wyłącznie po uzgodnieniach organów, o których mowa w artykule 7 ustęp 1, obu Umawiających się Stron i tylko w takich formach, jakie dopuszcza niniejsza Umowa.

4. Rządy Umawiających się Stron mogą uzgodnić, w drodze wymiany not dyplomatycznych, utworzenie wspólnych placówek i określić sposób podziału kosztów związanych z utworzeniem i utrzymaniem wspólnych placówek.

Artykuł 11

1. Funkcjonariusze Umawiających się Stron, którzy na terytorium swojego państwa prowadzą pościg za:

- a) podejrzanym lub osobą podejrzaną o popełnienie umyślnego czynu karalnego zagrożonego według przepisów prawa wewnętrznego obu Umawiających się Stron karą pozbawienia wolności o maksymalnym wymiarze co najmniej jednego roku lub karą surowszą, lub
- b) osobą, która zbiegła z aresztu, zakładu karnego, zakładu poprawczego albo zakładu psychiatrycznego, w którym była umieszczona na podstawie orzeczenia sądu, mają prawo kontynuowania pościgu na terytorium drugiej Umawiającej się Strony bez uprzedniej zgody, jeżeli ze względu na pilny charakter sprawy właściwe organy tej Umawiającej się Strony, nie mogły zostać wcześniej poinformowane lub nie mogą niezwłocznie przejąć pościgu.

2. Właściwe organy Umawiającej się Strony, na terytorium której ma być kontynuowany pościg, powiadamia się niezwłocznie, z reguły jeszcze przed przekroczeniem granicy państwowej, o miejscu i czasie przekroczenia granicy państwowej przez osobę ściganą i funkcjonariuszy kontynuujących pościg oraz o posiadanym przez nich uzbrojeniu i środkach technicznych.

3. Pościg może być kontynuowany, jeżeli funkcjonariusze kontynuujący pościg spełniają następujące warunki:

- a) stosują się do postanowień niniejszej Umowy, przepisów prawa wewnętrznego i poleceń właściwych organów Umawiającej się Strony, na terytorium której działają,
- b) posiadają legitymację służbową i okazują ją na każde wezwanie funkcjonariuszy Umawiającej się Strony, na terytorium której pościg jest kontynuowany,
- c) są łatwi do zidentyfikowania, to znaczy noszą mundur i używają oznakowanego pojazdu; jeżeli nie ma możliwości spełnienia obu tych warunków, muszą spełniać przynajmniej jeden z nich.

4. Pościg zostaje przerwany w każdym wypadku na żądanie właściwych organów Umawiającej się Strony, na terytorium której jest on kontynuowany. Jeżeli żądanie przerwania pościgu zostało przekazane ustnie funkcjonariuszom kontynuującym pościg, to właściwe organy Umawiającej się Strony, na terytorium której pościg był kontynuowany, przekazują niezwłocznie właściwym organom drugiej Umawiającej się Strony pisemne potwierdzenie tego żądania.

5. Funkcjonariusze kontynuujący pościg nie mają wstępu do mieszkań i miejsc ogólnie niedostępnych.

6. Zatrzymania osoby ściganej dokonują funkcjonariusze Umawiającej się Strony, na terytorium której pościg jest kontynuowany. W przypadku, gdy funkcjonariusze ci nie mogą interweniować wystarczająco szybko, funkcjonariusze kontynuujący pościg mogą ująć ściganą osobę i niezwłocznie przekazać ją funkcjonariuszom Umawiającej się Strony, na terytorium której kontynuowano pościg.

7. Funkcjonariusze, którzy zgodnie z ustępem 6 zdanie drugie ujęli osobę, za którą prowadzono pościg, mogą poddać ją przeszukaniu w celu odebrania jej broni i innych niebezpiecznych przedmiotów. Przedmioty te, które osoba ta posiada przy sobie, mogą zostać odebrane. Wraz z tą osobą przekazywane są również przedmioty, które zostały jej odebrane.

8. Osoba ujęta zgodnie z ustępem 6 może przez właściwe organy Umawiającej się Strony, na terytorium której pościg był kontynuowany, zgodnie z przepisami prawa wewnętrznego tej Umawiającej się Strony i bez względu na obywatelstwo zostać zatrzymana. Jeżeli osoba ta nie ma obywatelstwa Umawiającej się Strony, na terytorium której została zatrzymana, zostanie ona zwolniona przed upływem 6 godzin od zatrzymania, przy czym do tego okresu nie wlicza się godzin pomiędzy północą a dziewiątą rano, chyba że właściwe organy tej Umawiającej się Strony otrzymały przed upływem tego okresu wnioski o podjęcie działań zmierzających do wydania lub przekazania tej osoby złożony w jakiegokolwiek formie, z reguły jednak na piśmie, przekazany z wykorzystaniem dostępnych środków technicznych. Nie narusza to przepisów prawa wewnętrznego tej Umawiającej się Strony umożliwiających zastosowanie z innych przyczyn aresztu lub innego środka ograniczającego wolność osobistą.

9. Po zakończeniu pościgu, funkcjonariusze, którzy kontynuowali pościg, składają właściwemu organowi Umawiającej się Strony, na terytorium której pościg był kontynuowany, sprawozdanie z wykonanych czynności.

10. Funkcjonariusze, którzy kontynuowali pościg, mają obowiązek stawienia się na wezwanie właściwych organów Umawiającej się Strony, na terytorium której pościg był kontynuowany, w celu wyjaśnienia okoliczności dotyczących zakończonego pościgu.

Artykuł 12

1. W razie pilnej potrzeby każda z Umawiających się Stron może w celu zapobieżenia zagrożeniu porządku publicznego lub ochrony granicy państwowej albo w celu zwalczania przestępczości podporządkować własnych funkcjonariuszy organów lub podległych organom, o których mowa w artykule 7 ustęp 1, organom drugiej Umawiającej się Strony, o których mowa w artykule 7 ustęp 1, by wspierali ich podczas wykonywania ich zadań.

2. Wsparcie, o którym mowa w ustępie 1, może zostać udzielone wyłącznie na podstawie porozumienia organów, o których mowa w artykule 3 ustęp 1.

3. Pilna potrzeba wsparcia przy zapobieganiu zagrożeniu porządku publicznego lub ochronie granicy państwowej zachodzi w szczególności wtedy, gdyby bez zaangażowania funkcjonariuszy, o których mowa w ustępie 1, pożądana akcja okazała się niemożliwa lub poważnie zagrożona, a w przypadku zwalczania przestępczości, gdyby bez zaangażowania funkcjonariuszy, o których mowa w ustępie 1, wykrycie działalności przestępczej i jej sprawców miało zakończyć się niepowodzeniem lub być w sposób zasadniczy utrudnione. Potrzeba taka zachodzi w szczególności, gdy zagrożenie związane jest z obecnością obywateli jednej Umawiającej się Strony na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

4. Funkcjonariusze udzielający wsparcia, o którym mowa w ustępie 1, mogą wykonywać zadania wyłącznie pod dowództwem funkcjonariusza drugiej Umawiającej się Strony i w obecności funkcjonariuszy drugiej Umawiającej się Strony. Za działania podjęte na podstawie polecenia przez funkcjonariuszy udzielających wsparcia odpowiedzialność ponosi ta Umawiająca się Strona, której funkcjonariusz kieruje interwencją, co nie narusza innych postanowień niniejszej Umowy dotyczących odpowiedzialności odszkodowawczej.

Artykuł 13

1. Funkcjonariusze Umawiających się Stron, którzy wykonują zadania związane z zapewnieniem bezpieczeństwa transportu kolejowego, są uprawnieni w pociągach na trasie pomiędzy granicą państwową i najbliższą stacją kolejową na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, na której pociąg regularnie zatrzymuje się, podejmować niezbędne czynności dla zapewnienia porządku publicznego i bezpieczeństwa osób i mienia, zgodnie z przepisami prawa wewnętrznego Umawiającej się Strony, na terytorium której działają.

2. Osoby ujęte lub przedmioty zabezpieczone w ramach działań, o których mowa w ustępie 1, przekazuje się właściwym organom drugiej Umawiającej się Strony

na najbliższej stacji kolejowej na terytorium tej drugiej Umawiającej się Strony, na której pociąg regularnie zatrzymuje się.

3. Umawiające się Strony zapewnią funkcjonariuszom, o których mowa w ustępie 1, bezpłatny przejazd do najbliższej stacji kolejowej na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, na której pociąg regularnie zatrzymuje się, oraz w niezbędnym zakresie używanie kolejowych urządzeń telekomunikacyjnych.

Rozdział III

Uwarunkowania prawne

Artykuł 14

1. Funkcjonariusze Umawiających się Stron wykonujący zadania na terytorium drugiej Umawiającej się Strony na podstawie niniejszej Umowy, korzystają z takiej samej ochrony prawnej, jak funkcjonariusze tej Umawiającej się Strony.

2. Funkcjonariusze, o których mowa w ustępie 1, uprawnieni są do:

- a) noszenia munduru,
- b) posiadania broni służbowej oraz środków przymusu bezpośredniego,
- c) użycia broni służbowej wyłącznie w przypadkach obrony koniecznej, a środków przymusu bezpośredniego – na warunkach i w sposób określony przepisami prawa wewnętrznego Umawiającej się Strony, na terytorium której wykonywane są zadania,
- d) posiadania i użycia innych środków technicznych niezbędnych do wykonywania zadań zgodnie z przepisami prawa wewnętrznego Umawiającej się Strony, na terytorium której są wykonywane te zadania,
- e) przekraczania granicy państwowej na podstawie legitymacji służbowej w przypadku wykonywania zadań zgodnie z artykułami 8, 11, 12 i 13,
- f) przekraczania granicy państwowej poza przejściami granicznymi w przypadku wykonywania zadań zgodnie z artykułem 8,
- g) użycia statków powietrznych na zasadach określonych przepisami prawa wewnętrznego tej Umawiającej się Strony, na terytorium której wykonywane są te zadania, po uprzednim uzyskaniu zgody: w Rzeczypospolitej Polskiej właściwego miejscowo organu, o którym mowa w artykule 7 ustęp 1 litera b, a w Republice Czeskiej organu, o którym mowa w artykule 3 ustęp 1 litera b.

3. Uprawnienia, o których mowa w ustępie 2, mogą być ograniczone lub uzależnione od spełnienia dodatkowych warunków określonych przez właściwe organy drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 15

1. Umawiające się Strony rezygnują z wszelkich roszczeń odszkodowawczych z powodu utraty lub uszkodzenia mienia należącego do nich, jeżeli szkoda wyrządzona została przez funkcjonariusza drugiej Umawiającej się Strony w czasie wykonywania zadań związanych z realizacją niniejszej Umowy.

2. Umawiające się Strony rezygnują z wszelkich roszczeń odszkodowawczych z powodu doznania uszczerbku na zdrowiu lub śmierci swojego funkcjonariusza, jeżeli szkoda powstała w czasie wykonywania zadań związanych z realizacją niniejszej Umowy. Nie narusza to prawa do roszczeń odszkodowawczych samego funkcjonariusza lub jego bliskich na podstawie przepisów prawa wewnętrznego tej Umawiającej się Strony, której był on funkcjonariuszem w czasie zaistnienia zdarzenia powodującego odpowiedzialność odszkodowawczą.

3. Postanowień ustępów 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli szkoda wyrządzona została z winy umyślnej lub wskutek rażącego niedbalstwa.

4. Jeżeli funkcjonariusz jednej Umawiającej się Strony na terytorium drugiej Umawiającej się Strony podczas wykonywania zadań związanych z realizacją niniejszej Umowy wyrządzi szkodę osobie trzeciej, za szkodę odpowiedzialność ponosi ta Umawiająca się Strona, na terytorium której zaistniało zdarzenie powodujące odpowiedzialność odszkodowawczą, zgodnie z przepisami prawa wewnętrznego, które miałyby zastosowanie w przypadku wyrządzenia szkody przez własnego funkcjonariusza.

5. Umawiająca się Strona, której funkcjonariusz na terytorium drugiej Umawiającej się Strony wyrządził szkodę osobie trzeciej, zwróci drugiej Umawiającej się Stronie całą kwotę odszkodowania wypłaconą na podstawie ustępu 4.

6. Postanowienia ustępu 5 nie stosuje się, jeżeli szkodę wyrządził funkcjonariusz jednej Umawiającej się Strony na skutek wykonania polecenia funkcjonariusza drugiej Umawiającej się Strony, któremu był on podporządkowany.

7. Właściwe organy Umawiających się Stron ściśle współpracują ze sobą, aby ułatwić załatwianie roszczeń odszkodowawczych. Wymieniają one w szczególności

wszelkie znajdujące się w ich dyspozycji informacje o przypadkach szkód w myśl niniejszego artykułu.

Artykuł 16

1. Jeżeli któraś z Umawiających się Stron uważa, że pozytywne rozpatrzenie wniosku o pomoc lub inna forma współpracy na podstawie niniejszej Umowy może zagrozić jej bezpieczeństwu lub innym ważnym interesom lub naruszyć jej porządek prawny, może odmówić całkowicie lub częściowo współpracy lub też może uzależnić ją od spełnienia określonych warunków.

2. O całkowitej lub częściowej odmowie współpracy lub też o uzależnieniu jej od spełnienia określonych warunków, Umawiające się Strony poinformują się niezwłocznie na piśmie z podaniem przyczyn.

Artykuł 17

Jeżeli na podstawie niniejszej Umowy przekazywane są dane osobowe, zwane dalej „danymi”, każda z Umawiających się Stron będzie przy ich przekazywaniu przestrzegać swoich przepisów prawa wewnętrznego. Przy przekazywaniu danych obowiązują następujące zasady:

- a) wykorzystywanie danych przez organ otrzymujący dopuszczalne jest wyłącznie w celu oraz na warunkach określonych przez organ przekazujący; udostępnianie danych innym organom możliwe jest wyłącznie po uzyskaniu pisemnej zgody organu przekazującego; zgoda ta nie jest potrzebna do przekazania danych prokuraturom i sądom, chyba że organ przekazujący postanowi inaczej,
- b) organ przekazujący powinien dbać o poprawność przekazywanych danych, jak również o ich użyteczność i zakres, stosownie do celu, jakiemu służy przekazanie; jeżeli okaże się, że przekazano dane niewłaściwe lub dane, których przekazanie było niedozwolone, organ przekazujący zawiadomi o tym fakcie niezwłocznie organ otrzymujący; organ otrzymujący ma obowiązek sprostować albo usunąć dane, których przekazanie było niedozwolone,
- c) przy przekazywaniu danych organ przekazujący informuje o terminach ich usunięcia zgodnie z przepisami prawa wewnętrznego tej Umawiającej się Strony, której jest organem; niezależnie od tych terminów przekazane dane należy usunąć, kiedy okażą się one zbędne dla celów, do których zostały przekazane,

- d) organ przekazujący i organ otrzymujący zobowiązane są do prowadzenia ewidencji przekazywania, przyjmowania i usuwania danych; ewidencja zawiera informacje o przyczynie przekazania, organie przekazującym i organie otrzymującym, czasie przekazania, zakresie danych oraz o ich usunięciu,
- e) organ przekazujący i organ otrzymujący są zobowiązane do skutecznej ochrony przekazywanych danych przed nieuprawnionym dostępem do nich, przed ich zmianami bez uprzedniej zgody organu przekazującego oraz przed ich niezgodnym z prawem przekazywaniem i ujawnianiem; jeżeli organ otrzymujący stwierdzi nieuprawnione przetwarzanie przekazanych danych, powinien niezwłocznie poinformować o tym fakcie organ przekazujący,
- f) na wniosek organu przekazującego organ otrzymujący informuje go o wykorzystaniu przekazanych danych oraz o osiągniętych dzięki temu wynikach,
- g) na wniosek każdej osoby, zostaną jej udzielone informacje o istniejących danych jej dotyczących, a także o celu ich wykorzystania, jeżeli wyrazi na to zgodę, zgodnie z przepisami prawa wewnętrznego, organ przekazujący; w takim przypadku prawo tej osoby do udzielenia informacji o danych jej dotyczących podlega przepisom prawa wewnętrznego tej Umawiającej się Strony, której organ został poproszony o informacje.

Artykuł 18

1. Właściwe organy Umawiających się Stron zapewniają ochronę przekazywanych sobie wzajemnie informacji niejawnych na poziomie nie niższym, niż wynika to z przepisów prawa wewnętrznego Umawiającej się Strony, która przekazuje informacje, z tym że równoważność klauzul tajności określa odrębna umowa.

2. Organ, który przekazał informacje niejawne informuje organ otrzymujący o zmianie lub zniesieniu ich klauzuli tajności.

3. Przekazane informacje niejawne mogą być wykorzystane tylko w celach, dla których zostały przekazane, a udostępnienie ich innym podmiotom niż organy właściwe wymaga pisemnej zgody organu przekazującego. Zgoda ta w uzasadnionych przypadkach może zostać udzielona jednocześnie z przekazaniem informacji niejawnych.

4. W przypadku ujawnienia, narażenia na niebezpieczeństwo ujawnienia lub naruszenia przepisów dotyczących ochrony przekazanych informacji niejawnych, organ otrzymujący informuje niezwłocznie organ przekazujący o tym zdarzeniu oraz o jego

okolicznościach i środkach podjętych w celu ograniczenia skutków i zapobieżenia takim zdarzeniom w przyszłości.

Artykuł 19

Środki techniczne i ich dokumentacja otrzymane przez właściwe organy Umawiających się Stron na podstawie niniejszej Umowy nie mogą być, bez uprzedniej zgody organu, który je przekazał, udostępnione innym podmiotom.

Artykuł 20

1. Jeżeli właściwe organy Umawiających się Stron nie uzgodnią inaczej i z zastrzeżeniem artykułu 10 ustęp 4:

- a) koszty związane z realizacją niniejszej Umowy ponosi ta Umawiająca się Strona, na terytorium której koszty te powstały,
- b) koszty wynikające ze stosunku służbowego swojego funkcjonariusza pokrywa właściwa Umawiająca się Strona,
- c) koszty związane z realizacją współpracy, o której mowa w artykule 4 ustęp 1 litera d, związane z ochroną świadka pokrywa ta Umawiająca się Strona, na terytorium której działania związane z ochroną są realizowane, a koszty pomocy świadkowi pokrywa ta Umawiająca się Strona, która wnioskuje o ochronę świadka.

2. Pojazdy służbowe używane przez funkcjonariuszy zgodnie z artykułem 14 ustęp 2 litera d, w związku z ich interwencją na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, są zwolnione z opłat za korzystanie z dróg i autostrad.

Rozdział IV

Postanowienia końcowe

Artykuł 21

1. Spory dotyczące interpretacji lub stosowania niniejszej Umowy będą rozstrzygane w drodze bezpośrednich rokowań między właściwymi organami Umawiających się Stron w zakresie ich właściwości.

2. W przypadku nieosiągnięcia porozumienia w drodze bezpośrednich rokowań, o których mowa w ustępie 1, spór będzie rozstrzygany drogą dyplomatyczną i nie będzie przedkładany stronie trzeciej.

Artykuł 22

W ramach realizacji niniejszej Umowy Umawiające się Strony posługują się własnymi językami urzędowymi, jeżeli nie uzgodniono inaczej.

Artykuł 23

Umowa niniejsza nie narusza praw i obowiązków Umawiających się Stron wynikających z innych umów międzynarodowych.

Artykuł 24

Z dniem wejścia w życie niniejszej Umowy w stosunkach między Umawiającymi się Stronami traci moc Umowa o współpracy między Ministerstwem Spraw Wewnętrznych Rzeczypospolitej Polskiej a Federalnym Ministerstwem Spraw Wewnętrznych Czeskiej i Słowackiej Republiki Federacyjnej, podpisana w Pradze dnia 5 września 1991 roku.

Artykuł 25

1. Umowa niniejsza podlega ratyfikacji i wejdzie w życie trzydziestego dnia od dnia dokonania wymiany dokumentów ratyfikacyjnych, która nastąpi w Pradze

2. Postanowień ustępu 1 nie stosuje się do artykułu 11, który wejdzie w życie w dniu zniesienia kontroli granicznej na granicy państwowej pomiędzy Umawiającymi się Stronami.

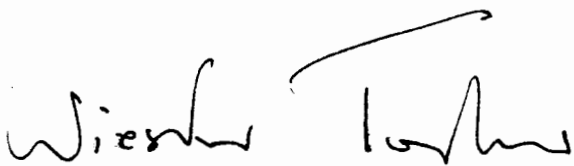
3. Postanowienie artykułu 14 ustęp 2 litera f utraci moc obowiązującą w dniu zniesienia kontroli granicznej na granicy państwowej pomiędzy Umawiającymi się Stronami.

4. Umowa niniejsza jest zawarta na czas nieokreślony. Może ona zostać w każdym czasie wypowiedziana przez każdą z Umawiających się Stron w drodze dyplomatycznej. Wypowiedzenie staje się skuteczne po upływie sześciu miesięcy od dnia otrzymania przez drugą Umawiającą się Stronę noty dyplomatycznej informującej o wypowiedzeniu.

5. Każda z Umawiających się Stron może czasowo zawiesić stosowanie niniejszej Umowy całkowicie lub częściowo, jeżeli wymaga tego zapewnienie bezpieczeństwa, porządku publicznego albo zdrowia lub życia osób. O zawieszeniu stosowania niniejszej Umowy i o jego odwołaniu ta Umawiająca się Strona powiadomi

niezwłocznie drogą dyplomatyczną drugą Umawiającą się Stronę. Zawieszenie stosowania niniejszej Umowy i jego odwołanie stają się skuteczne po upływie siedmiu dni od dnia otrzymania przez drugą Umawiającą się Stronę noty dyplomatycznej.

Sporządzono w Warszawie dnia 21 czerwca 2006 roku w dwóch oryginalnych egzemplarzach, każdy w językach polskim i czeskim, przy czym obydwie teksty są jednakowo autentyczne.

W imieniu
Rzeczypospolitej Polskiej

W imieniu
Republiki Czeskiej

SMLOUVA
mezi Polskou republikou a Českou republikou
o spolupráci v boji proti trestné činnosti, při ochraně veřejného pořádku
a o spolupráci v příhraničních oblastech

Polská republika a Česká republika (dále jen „smluvní strany“)

- směřující k dalšímu rozvoji vzájemných vztahů v duchu přátelství a dobré sousedské spolupráce,
 - znepokojeny nárůstem trestné činnosti, zejména organizované trestné činnosti, a s cílem účinněji bojovat proti trestné činnosti v příhraničních oblastech,
 - majíce na zřeteli prohloubení spolupráce orgánů příslušných pro boj proti trestné činnosti,
 - směřující k uplatňování optimálních zásad, forem a způsobů spolupráce těchto orgánů,
 - řídíce se zásadami rovnosti, vzájemnosti a oboustranné výhodnosti,
 - respektující normy mezinárodního práva a právní předpisy smluvních stran,
- se dohodly takto:

Kapitola I

Všeobecná ustanovení

Článek 1

1. Smluvní strany budou spolupracovat v souladu se svými právními předpisy při prevenci a odhalování trestných činů, zejména organizované trestné činnosti, při zjišťování jejich pachatelů, jakož i při ochraně veřejného pořádku a státních hranic.

2. Spolupráce podle této smlouvy nezahrnuje poskytování právní pomoci ve věcech trestních.

Článek 2

Spolupráce podle této smlouvy se bude uskutečňovat zejména v boji proti:

- a) trestným činům proti životu, zdraví a svobodě,
- b) nedovolenému pěstování rostlin sloužících k výrobě omamných a psychotropních látek, nedovolené výrobě, držení, dovozu, vývozu, průvozu a obchodu s omamnými a psychotropními látkami a jejich prekurzory,
- c) terorizmu a jeho financování,
- d) nezákonné výrobě, držení, dovozu, vývozu, průvozu a nezákonnému obchodu se zbraněmi, střelivem, výbušninami, radioaktivními a jadernými materiály, chemickými, biologickými a bakteriologickými látkami, se zbožím a technologiemi strategického významu a s vojenskou technikou,
- e) hospodářským trestným činům, legalizaci výnosů z trestné činnosti, jakož i korupci,
- f) padělání nebo pozměňování peněz, známek, cenných papírů, prostředků bezhotovostního platebního styku nebo jejich uvádění do oběhu,
- g) padělání nebo pozměňování úředních dokladů za účelem jejich užití jako pravých,
- h) obchodování s lidmi, lidskými orgány a tkáněmi,
- i) sexuálnímu zneužívání dětí a dětské pornografii,
- j) nelegální migraci a nezákonnému pobytu osob a jejich organizování,
- k) majetkovým trestným činům, včetně trestných činů souvisejících s motorovými vozidly,
- l) trestným činům, jejichž předmětem jsou díla umělecké, kulturní a historické hodnoty,
- m) trestným činům ohrožujícím životní prostředí,
- n) trestným činům proti duševnímu vlastnictví,

- o) počítačové kriminalitě,
- p) porušování veřejného pořádku.

Článek 3

1. Orgány smluvních stran příslušnými pro spolupráci podle této smlouvy jsou:
v Polské republice

- a) ministr příslušný pro vnitřní záležitosti,
- b) ministr příslušný pro záležitosti finančních institucí,
- c) ministr příslušný pro záležitosti veřejných financí,
- d) Generální inspektor finančních informací,
- e) vedoucí Agentury vnitřní bezpečnosti,
- f) hlavní velitel Policie,
- g) hlavní velitel Pohraniční stráže;

v České republice

- a) Ministerstvo vnitra,
- b) Policejní prezidium České republiky,
- c) Ministerstvo financí - Generální ředitelství cel.

2. Smluvní strany si vzájemně oznamují změny působnosti nebo názvů orgánů uvedených v odstavci 1.

3. Orgány uvedené v odstavci 1 mohou uzavírat prováděcí ujednání k této smlouvě.

4. Orgány uvedené v odstavci 1 si mohou po vzájemné dohodě vyměňovat styčné důstojníky za účelem provádění této smlouvy.

Článek 4

1. Příslušné orgány smluvních stran budou podle této smlouvy zejména:

- a) vzájemně si sdělovat informace týkající se konkrétních trestných činů, zejména o jejich pachatelích a účastnících, informace o porušení konkrétních právních předpisů a o opatřeních učiněných k předcházení trestným činům a o výsledku těchto opatření,
- b) vzájemně si předávat informace o plánovaných teroristických útocích a o teroristických skupinách, jejichž členové plánují, páchají nebo již spáchali trestné činy na území smluvních stran,

- c) spolupracovat při pátrání po osobách a věcech, včetně provádění úkonů souvisejících s identifikací osob nebo tělesných ostatků neznámých osob,
- d) spolupracovat při realizaci opatření k zajištění ochrany svědků v souladu s právními předpisy smluvní strany, na jejímž území budou podniknuta opatření a vzájemně si vyměňovat informace a zkušenosti v této oblasti,
- e) koordinovat činnosti související s ochranou veřejného pořádku, prevencí, odhalováním trestných činů a zjišťováním jejich pachatelů, včetně vytváření společných pracovních skupin, vysílání konzultantů a uskutečňování pracovních setkání týkajících se konkrétních případů trestné činnosti,
- f) koordinovat činnosti při ochraně státních hranic, včetně pravidelné výměny informací o migračních pohybech, jejich rozsahu, struktuře a možných cílech,
- g) vyměňovat si informace o výsledcích kriminalistického a kriminologického výzkumu, o organizačních strukturách spolupracujících orgánů, o používaných metodách operativní a vyšetřovací práce, jakož i o používaných prostředcích,
- h) poskytovat si na základě žádosti příslušných orgánů druhé smluvní strany informace o předmětech, jimiž byly trestné činy spáchány nebo z trestné činnosti pocházejí, poskytovat si vzorky těchto předmětů, včetně vzorků omamných a psychotropních látek,
- i) spolupracovat při zajišťování přímého spojení mezi příslušnými orgány smluvních stran a vyměňovat si a průběžně aktualizovat informace nezbytné pro zajištění spojení, včetně adres elektronické pošty,
- j) vzájemně si v případě potřeby poskytovat technické prostředky,
- k) vypracovávat a provádět společné programy prevence kriminality v případě potřeby,
- l) spolupracovat v oblasti prohlubování odborných znalostí, včetně vzájemného vysílání odborníků, jakož i vzájemně se seznamovat s prostředky a metodami boje proti trestné činnosti, a zajišťovat účast pozorovatelů na cvičeních,
- m) vyměňovat si informace o právních předpisech, jakož i o jejich změnách, vyměňovat si analytické a koncepční materiály a odbornou literaturu,
- n) vyměňovat si vzory úředních dokladů,
- o) přijímat na základě žádosti příslušného orgánu druhé smluvní strany další opatření nezbytná pro spolupráci realizovanou podle této smlouvy.

2. Příslušné orgány smluvních stran se budou vzájemně informovat o svých kompetencích včetně místní působnosti a o podrobném rozsahu působnosti příslušných organizačních složek.

Článek 5

1. Smluvní strany si na žádost poskytují pomoc v rámci spolupráce podle této smlouvy. Žádost o pomoc se vyhotovuje písemně a předává se za využití dostupných technických prostředků. V naléhavých případech lze žádost podat i ústně s následným bezodkladným písemným potvrzením.

2. Žádost o pomoc bude vyřízena bez zbytečného odkladu. Nebude-li orgán, kterému byla žádost zaslána, příslušný pro její vyřízení, postoupí žádost orgánu, který pro vyřízení žádosti příslušný je, a bude o tom informovat žádající orgán. Je-li to nutné k vyřízení žádosti, orgán, který žádost o pomoc vyřizuje, si může vyžádat doplňující informace.

3. Příslušné orgány smluvních stran si vzájemně oznámí organizační složky, které budou příslušné k zasílání a vyřizování žádostí o pomoc.

Kapitola II

Spolupráce v příhraničních oblastech

Článek 6

Pro účely této smlouvy jsou příhraničními oblastmi v Polské republice území v místní působnosti orgánů uvedených v článku 7 odst. 1, v České republice obvody krajských soudů v Ostravě, v Hradci Králové a v Ústí nad Labem.

Článek 7

1. Orgány smluvních stran příslušnými pro spolupráci podle této smlouvy v příhraničních oblastech jsou vedle orgánů uvedených v článku 3 odst. 1 rovněž:
v Polské republice

a) policejní orgány:

- Vojvodský velitel Policie v Katovicích,
- Vojvodský velitel Policie v Opolí,

- Vojvodský velitel Policie ve Vratislavi,

b) orgány pohraniční stráže:

- Velitel Lužického oddílu Pohraniční stráže v Lubani,
- Velitel Sudetského oddílu Pohraniční stráže v Kladsku,
- Velitel Slezského oddílu Pohraniční stráže v Ratiboři;

c) celní orgány:

- Ředitel Celní komory v Katovicích,
- Ředitel Celní komory ve Vratislavi;

v České republice

a) policejní orgány:

- Policie České republiky správa Severomoravského kraje Ostrava,
- Policie České republiky správa Východočeského kraje Hradec Králové,
- Policie České republiky správa Severočeského kraje Ústí nad Labem,
- Policie České republiky Oblastní ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Ostrava,
- Policie České republiky Oblastní ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Hradec Králové,
- Policie České republiky Oblastní ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Ústí nad Labem;

b) celní orgány:

- Celní ředitelství Ostrava,
- Celní ředitelství Olomouc
- Celní ředitelství Hradec Králové,
- Celní ředitelství Ústí nad Labem.

2. Orgány uvedené v odstavci 1 si mohou v souladu s článkem 5 bezprostředně zasílat a vyřizovat žádosti o pomoc. Možnost zasílání a vyřizování takových žádostí prostřednictvím orgánů uvedených v článku 3 odst. 1 tím není dotčena.

Článek 8

1. Orgány uvedené v článku 7 odst. 1 mohou zřizovat společné hlídky, které působí v pásmu do 25 kilometrů od společných státních hranic, pod velením pracovníka smluvní strany, na jejímž území hlídka plní úkoly.

2. Pracovníci jedné smluvní strany plní úkoly ve společné hlídce na území druhé smluvní strany jsou oprávněni zjišťovat totožnost osob. Pokud osoba odmítne

předložit doklad umožňující zjištění její totožnosti nebo pokud bude zjištěno, že se po osobě pátrá, jsou tito pracovníci oprávněni takovou osobu zajistit. Zajištěná osoba je neprodleně předána pracovníkům smluvní strany, na jejímž území k zajištění došlo.

Článek 9

Spolupráce orgánů uvedených v článku 7 odst. 1 kromě forem spolupráce uvedených v článku 4 odst. 1 a v článku 8 zahrnuje:

- a) koordinování pátracích akcí prováděných v příhraničních oblastech,
- b) poskytování informací, konzultací a technické pomoci na území druhé smluvní strany,
- c) předávání informací nezbytných pro vyhodnocování bezpečnostní situace v příhraničních oblastech,
- d) vyhotovování společných zásahových plánů pro příhraniční oblasti,
- e) včasné informování o předpokládaných důležitých událostech, akcích a zásazích v příhraničních oblastech,
- f) předávání informací o přeshraniční přepravě nebezpečných zásilek,
- g) společné operativní porady,
- h) součinnost při plnění úkolů s využitím letadel,
- i) předávání informací a výměna zkušeností týkajících se plynulosti a bezpečnosti přeshraničního silničního provozu,
- j) provádění dalších koordinovaných opatření,

Článek 10

1. Na územích smluvních stran mohou být v blízkosti státních hranic zřizována trvale nebo na určitou dobu společná pracoviště, která budou obsazena pracovníky orgánů nebo podřízenými orgánům uvedených v článku 7 odst. 1 a v případě potřeby rovněž orgánů uvedených v článku 3 odst. 1 (dále jen „společná pracoviště“).

2. Pracovníci společných pracovišť si budou vyměňovat, analyzovat a dále postupovat informace o záležitostech, které se týkají příhraničních oblastí, a i jinak se podílet na koordinaci spolupráce podle této smlouvy. Služební styk a výměna informací prostřednictvím orgánů uvedených v článku 3 odst. 1 tím nejsou dotčeny.

3. Pracovníci společných pracovišť podléhají výlučně služebním rozkazům a pokynům a disciplinární pravomoci svých nadřízených. Pracovníci společných pracovišť budou provádět společné zásahy výlučně po dohodě orgánů uvedených

v článku 7 odst. 1 obou smluvních stran a jenom v takových formách, jaké připouští tato smlouva.

4. Vlády smluvních stran mohou dohodnout výměnou diplomatických nót zřízení společných pracovišť a stanovit způsob rozdělení nákladů souvisejících se zřízením a provozem těchto pracovišť.

Článek 11

1. Pracovníci smluvních stran, kteří na území svého státu pronásledují:

- a) osobu podezřelou ze spáchání úmyslného trestného činu, za který hrozí podle právních předpisů obou smluvních stran trest odnětí svobody 1 rok nebo trest přísnější, nebo osobu stíhanou pro takovýto trestný čin, nebo
- b) osobu, která uprchla z vazby, z vězení, z diagnostického zařízení anebo z psychiatrického ústavu, do kterého byla umístěna na základě rozhodnutí soudu, mají právo pokračovat v pronásledování na území druhé smluvní strany bez předchozího souhlasu, jestliže s ohledem na naléhavost záležitosti příslušné orgány této smluvní strany nemohly být předem informovány nebo nemohou okamžitě převzít pronásledování.

2. Příslušné orgány smluvní strany, na jejímž území má pronásledování pokračovat, jsou neprodleně, zpravidla ještě před překročením státních hranic, informovány o místě a čase překročení státních hranic pronásledovanou osobou a pracovníky pokračujícími v pronásledování, jakož i o tom, jakou mají u sebe výzbroj a technické prostředky.

3. Pronásledování může pokračovat, jestliže pracovníci pokračující v pronásledování splňují tyto podmínky:

- a) dodržují ustanovení této smlouvy, právní předpisy a pokyny příslušných orgánů smluvní strany, na jejímž území působí,
- b) mají u sebe služební průkaz a předloží jej na každou výzvu pracovníků smluvní strany, na jejímž území pronásledování pokračuje,
- c) jsou snadno rozpoznatelní, to znamená, že nosí uniformu a užívají označené vozidlo; pokud není možné splnit oba tyto požadavky, musí splňovat alespoň jeden z nich.

4. Pronásledování je zastaveno v každém případě na žádost příslušných orgánů smluvní strany, na jejímž území pronásledování pokračuje. Jestliže žádost o zastavení pronásledování byla předána pracovníkům pokračujícím v pronásledování ústně,

příslušné orgány smluvní strany, na jejímž území pronásledování pokračovalo, předají bezodkladně příslušným orgánům druhé smluvní strany písemné potvrzení této žádosti.

5. Pracovníci pokračující v pronásledování nesmějí vstupovat do obydlí a do míst veřejně nepřístupných.

6. Zadržení pronásledované osoby provádějí pracovníci smluvní strany, na jejímž území pronásledování pokračuje. V případě, že tito pracovníci nemohou včas zasáhnout, mohou pracovníci pokračující v pronásledování pronásledovanou osobu zajistit a bezodkladně ji předat pracovníkům smluvní strany, na jejímž území pronásledování pokračovalo.

7. Pracovníci, kteří zajistili pronásledovanou osobu podle odstavce 6 druhá věta, ji mohou podrobit prohlídce za účelem odebrání zbraně a dalších nebezpečných předmětů. Tyto předměty, které má tato osoba u sebe nebo na sobě, mohou být odebrány. Současně s osobou se předávají i předměty, které jí byly odebrány.

8. Osoba, která byla zajištěna podle odstavce 6, může být příslušnými orgány smluvní strany, na jejímž území pronásledování pokračovalo, v souladu s právními předpisy této smluvní strany a bez ohledu na státní občanství zadržena. Jestliže tato osoba nemá státní občanství smluvní strany, na jejímž území byla zadržena, bude propuštěna před uplynutím 6 hodin od zadržení, přičemž do této doby se nezapočítává doba mezi půlnocí a devátou hodinou ranní, ledaže příslušné orgány této smluvní strany obdržely před uplynutím této lhůty žádost o podniknutí opatření směřujících k vydání nebo předání osoby podanou v jakékoliv formě, zpravidla však písemně, předanou s využitím dostupných technických prostředků. Tímto nejsou dotčeny právní předpisy této smluvní strany, které umožňují uvalení vazby nebo jiné opatření omezující osobní svobodu z jiných důvodů.

9. Po ukončení pronásledování podají pracovníci, kteří v pronásledování pokračovali, příslušnému orgánu smluvní strany, na jejímž území pronásledování pokračovalo, zprávu o provedených činnostech.

10. Pracovníci, kteří pokračovali v pronásledování, jsou povinni se dostavit na výzvu příslušných orgánů smluvní strany, na jejímž území pronásledování pokračovalo, za účelem objasnění okolností týkajících se ukončeného pronásledování.

Článek 12

1. V případě naléhavé potřeby může každá ze smluvních stran za účelem odvracení ohrožení veřejného pořádku nebo ochrany státních hranic nebo za účelem

boje proti trestné činnosti podřídit vlastní pracovníky orgánů nebo podřízené orgánům uvedených v článku 7 odst. 1 orgánům druhé smluvní strany uvedeným v článku 7 odst. 1, aby je podpořili při plnění jejich úkolů.

2. Podpora podle odstavce 1 může být poskytnuta pouze na základě dohody orgánů uvedených v článku 3 odst.1.

3. Naléhavá potřeba podpory při odvracení ohrožení veřejného pořádku nebo při ochraně státních hranic nastává zejména tehdy, jestliže by bylo potřebné opatření bez nasazení pracovníků podle odstavce 1 zmařeno nebo vážně ohroženo, a při boji proti trestné činnosti, jestliže by bez nasazení pracovníků podle odstavce 1 bylo odhalování trestné činnosti a zjišťování jejich pachatelů zmařeno nebo zásadním způsobem ztíženo. Taková potřeba nastává zejména v případě, kdy ohrožení souvisí s přítomností občanů jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany.

4. Pracovníci poskytující podporu podle odstavce 1 mohou plnit úkoly pouze pod velením pracovníka druhé smluvní strany a za přítomnosti pracovníků druhé smluvní strany. Za činnosti provedené na základě příkazu pracovníky poskytujícími podporu nese odpovědnost ta smluvní strana, jejíž pracovník řídí zásah, čímž nejsou dotčena jiná ustanovení této smlouvy týkající se odpovědnosti za škodu .

Článek 13

1. Pracovníci smluvních stran, kteří plní úkoly související se zajištěním bezpečnosti železniční dopravy, jsou oprávněni ve vlacích na trati mezi státními hranicemi a nejbližší železniční stanicí na území druhé smluvní strany, ve které vlak pravidelně zastavuje, provádět nezbytná opatření k zajištění veřejného pořádku a bezpečnosti osob a majetku podle právních předpisů smluvní strany, na jejímž území působí.

2. Osoby nebo věci zajištěné v rámci opatření podle odstavce 1 se předávají příslušným orgánům druhé smluvní strany v nejbližší železniční stanici na území druhé smluvní strany, ve které vlak pravidelně zastavuje.

3. Smluvní strany zajistí pracovníkům uvedeným v odstavci 1 bezplatnou přepravu do nejbližší železniční stanice na území druhé smluvní strany, ve které vlak pravidelně zastavuje, a v nezbytném rozsahu užívání železničních telekomunikačních zařízení.

Kapitola III Právní poměry

Článek 14

1. Pracovníci smluvních stran plní úkoly na území druhé smluvní strany podle této smlouvy požívají stejné právní ochrany jako pracovníci této smluvní strany.

2. Pracovníci uvedení v odstavci 1 jsou oprávněni:

- a) nosit uniformu,
- b) mít u sebe služební zbraně a donucovací prostředky,
- c) použít služební zbraň výlučně v případech nutné obrany a donucovací prostředky za podmínek a způsobem stanoveným právními předpisy smluvní strany, na jejímž území jsou úkoly plněny,
- d) mít u sebe a používat další technické prostředky, které jsou nezbytné pro plnění úkolů, v souladu s právními předpisy smluvní strany, na jejímž území jsou úkoly plněny,
- e) překračovat státní hranice na základě služebního průkazu v případě plnění úkolů podle článků 8, 11, 12 a 13,
- f) překračovat státní hranice mimo hraniční přechody v případě plnění úkolů podle článku 8,
- g) použít letadel podle zásad stanovených právními předpisy smluvní strany, na jejímž území jsou tyto úkoly plněny, a to po předchozím získání souhlasu: v Polské republice místně příslušného orgánu uvedeného v článku 7 odst. 1 písm. b) a v České republice orgánu uvedeného v článku 3 odst. 1 písm. b).

3. Oprávnění uvedená v odstavci 2 mohou být omezena nebo vázána na splnění dodatečných podmínek stanovených příslušnými orgány druhé smluvní strany.

Článek 15

1. Smluvní strany se zříkají veškerých nároků na náhradu škody způsobené ztrátou nebo poškozením majetku, který je jejich vlastnictvím, jestliže byla škoda způsobena pracovníkem příslušného orgánu druhé smluvní strany při plnění úkolů souvisejících s prováděním této smlouvy.

2. Smluvní strany se zříkají veškerých nároků na náhradu škody způsobené utrpenou újmu na zdraví nebo smrtí svého pracovníka, jestliže škoda vznikla při plnění

úkolů souvisejících s prováděním této smlouvy. Tím není dotčeno právo pracovníka nebo osob jemu blízkých na náhradu škody v souladu s právními předpisy té smluvní strany, jejímž byl pracovníkem v době události, která vedla ke vzniku odpovědnosti za škodu.

3. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže byla škoda způsobena úmyslným zaviněním nebo v důsledku hrubé nedbalosti.

4. Způsobí-li pracovník jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany při plnění úkolů souvisejících s prováděním této smlouvy škodu třetí osobě, odpovídá za škodu ta smluvní strana, na jejímž území došlo k události, která vedla ke vzniku odpovědnosti za škodu, podle právních předpisů, které by se použily v případě, že by škodu způsobil její vlastní pracovník.

5. Smluvní strana, jejíž pracovník na území druhé smluvní strany způsobil škodu třetí osobě, uhradí druhé smluvní straně celou částku náhrady škody vyplacenou na základě odstavce 4.

6. Ustanovení odstavce 5 se nepoužije, jestliže škodu způsobil pracovník jedné smluvní strany v důsledku vykonání příkazu pracovníka druhé smluvní strany, jemuž byl podřízen.

7. Příslušné orgány smluvních stran úzce spolupracují, aby usnadnily vyřizování nároků na náhradu škody. Zejména si vyměňují veškeré jim dostupné informace o případech škod podle tohoto článku.

Článek 16

1. Má-li některá ze smluvních stran za to, že kladné vyřízení žádosti o pomoc nebo jiná forma spolupráce na základě této smlouvy může ohrozit její bezpečnost nebo jiné důležité zájmy či porušit její právní řád, může spolupráci zcela nebo zčásti odmítnout nebo ji může vázat na splnění určitých podmínek.

2. O úplném nebo částečném odmítnutí spolupráce nebo jejím vázání na splnění určitých podmínek se smluvní strany neprodleně písemně informují s uvedením důvodů.

Článek 17

Pokud jsou na základě této smlouvy předávány osobní údaje (dále jen „údaje“), bude každá ze smluvních stran při jejich předávání používat své právní předpisy. Při předávání údajů platí následující zásady:

- a) použití údajů přijímajícím orgánem je přípustné pouze k účelům a za podmínek stanovených předávajícím orgánem; poskytování údajů jiným orgánům je možné výlučně po získání písemného souhlasu předávajícího orgánu; tento souhlas není třeba pro předání údajů státním zastupitelstvím a soudům, ledaže předávající orgán stanoví jinak,
- b) předávající orgán je povinen dbát na správnost předávaných údajů, jakož i na jejich potřebnost a přiměřenost s ohledem na účel sledovaný předáním; jestliže se ukáže, že byly předány nesprávné údaje nebo údaje, jejichž předání bylo protiprávní, předávající orgán o této skutečnosti neprodleně uvědomí přijímající orgán; přijímající orgán je povinen provést opravu nesprávných údajů nebo likvidaci těchto údajů, jejichž předání bylo protiprávní,
- c) při předávání údajů sdělí předávající orgán lhůty pro jejich likvidaci platné podle právních předpisů smluvní strany, jejímž je orgánem; nezávisle na těchto lhůtách je nutno předané údaje zlikvidovat, pokud již nejsou potřebné k účelu, za kterým byly předány,
- d) předávající orgán a přijímající orgán jsou povinni vést evidenci předání, převzetí a likvidace údajů; evidence obsahuje informace o důvodu předání, předávajícím orgánu a přijímajícím orgánu, čase předání, rozsahu údajů, jakož i o jejich likvidaci,
- e) předávající orgán a přijímající orgán jsou povinni účinně chránit předávané údaje proti neoprávněnému přístupu k nim, proti jejich změnám bez předchozího souhlasu předávajícího orgánu a proti jejich neoprávněnému předávání a zveřejňování; zjistí-li přijímající orgán neoprávněné zpracování předaných údajů, je povinen o této skutečnosti neprodleně informovat předávající orgán,
- f) přijímající orgán na požádání informuje předávající orgán o použití předaných údajů a o výsledcích tím dosažených,
- g) na žádost každé osoby jí budou poskytnuty informace o existujících údajích, které se jí týkají, jakož i o účelu jejich použití, pokud k tomu dá v souladu s vnitrostátními právními předpisy souhlas předávající orgán; v takovém případě se právo této osoby na poskytnutí informací o údajích k ní se vztahujících řídí právními předpisy té smluvní strany, jejíž orgán byl o informaci požádán.

Článek 18

1. Příslušné orgány smluvních stran zajistí ochranu vzájemně si předávaných utajovaných informací na úrovni ne nižší, než vyplývá z právních předpisů smluvní strany, která informace předává, s tím, že ekvivalenci stupňů utajení stanoví zvláštní smlouva.

2. Orgán, který předal utajované informace, oznamuje přijímajícímu orgánu změnu nebo zrušení jejich stupně utajení.

3. Předané utajované informace lze používat jen pro účely, pro které byly předány, a jejich zpřístupnění jiným subjektům, než jsou příslušné orgány, vyžaduje písemný souhlas předávajícího orgánu. Tento souhlas může být dán v odůvodněných případech současně s předáním utajovaných informací.

4. V případě zveřejnění, vystavení nebezpečí zveřejnění nebo porušení předpisů týkajících se ochrany předaných utajovaných informací informuje přijímající orgán bezodkladně informuje předávající orgán o této události, jakož i o jejích okolnostech a o opatřeních přijatých s cílem omezení důsledků a zamezení takovýmto událostem v budoucnosti.

Článek 19

Technické prostředky a jejich dokumentace, které příslušné orgány smluvních stran obdržely na základě této smlouvy, nesmí být bez předchozího souhlasu orgánu, který je předal, postoupeny jiným subjektům.

Článek 20

1. Pokud se příslušné orgány smluvních stran nedohodnou jinak a výhradou článku 10 odst. 4

- a) náklady spojené s prováděním této smlouvy nese smluvní strana, na jejímž území tyto náklady vznikly,
- b) náklady vyplývající ze služebního poměru svého pracovníka hradí příslušná smluvní strana,
- c) náklady spojené s realizací spolupráce podle článku 4 odst. 1 písm. d) spojené s ochranou svědka hradí ta smluvní strana, na jejímž území jsou činnosti související s ochranou prováděny, a náklady na pomoc svědkovi hradí ta smluvní strana, která o ochranu svědka požádala.

2. Služební motorová vozidla používaná pracovníky podle článku 14 odst. 2 písm. d) v souvislosti s jejich zásahem na území druhé smluvní strany jsou osvobozena od poplatků za užívání silnic a dálnic.

Kapitola IV

Závěrečná ustanovení

Článek 21

1. Spory týkající se výkladu nebo provádění této smlouvy budou řešeny přímým jednáním mezi příslušnými orgány smluvních stran v rámci jejich působnosti.

2. Nebude-li dosaženo dohody přímým jednáním podle odstavce 1, bude spor řešen diplomatickou cestou a nebude předkládán třetí straně.

Článek 22

V rámci provádění této smlouvy smluvní strany používají své vlastní úřední jazyky, není-li dohodnuto jinak.

Článek 23

Touto smlouvou nejsou dotčena práva a povinnosti smluvních stran vyplývající z jiných mezinárodních smluv.

Článek 24

Dnem vstupu této smlouvy v platnost pozbude ve vztazích mezi smluvními stranami platnosti Dohoda o spolupráci mezi ministerstvem vnitra Polské republiky a federálním ministerstvem vnitra České a Slovenské Federativní Republiky, podepsaná v Praze dne 5. září 1991.

Článek 25

1. Tato smlouva podléhá ratifikaci a vstoupí v platnost třicátý den ode dne výměny ratifikačních listin, která se uskuteční v *Praze*

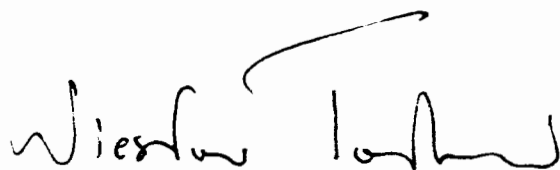
2. Ustanovení odstavce 1 se nepoužije pro článek 11, který vstoupí v platnost dnem zrušení hraniční kontroly na státních hranicích smluvních stran.

3. Ustanovení článku 14 odst. 2 písm. f) pozbývá platnosti dnem zrušení hraniční kontroly na státních hranicích smluvních stran.

4. Tato smlouva se uzavírá na dobu neurčitou. Může být kdykoliv vypovězena každou ze smluvních stran diplomatickou cestou. Výpověď nabývá účinnosti šest měsíců ode dne obdržení diplomatické nóty informující o výpovědi druhou smluvní stranou.

5. Každá ze smluvních stran může dočasně pozastavit provádění této smlouvy zcela nebo zčásti, jestliže to vyžaduje zajištění bezpečnosti, veřejného pořádku nebo ochrana zdraví a života osob. Pozastavení provádění této smlouvy a jeho odvolání tato smluvní strana oznámí neprodleně diplomatickou cestou druhé smluvní straně. Pozastavení provádění této smlouvy a jeho odvolání nabývá účinnosti uplynutím sedmi dnů ode dne obdržení diplomatické nóty druhou smluvní stranou.

Dáno v Varšavě dne 29. června 2006 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce polském a českém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za

Polskou republiku

Za

Českou republiku